

ביותר, עד לפני שנים אחדות ניר תן היה לספור את ציירי האקוורל בארץ על כף יד אחת, והולצמן נמנה עליהם. כמהו גם הצייר שנפטר לפני כמה שבועות — קור סונגוי. שלושת צייריו אינם דור קא מהידועים או מהאופייניים. מילבד פנים בית הכנסת, המזכיר בקשתות המסוגגנות שלו את סיג' נון הציור הישראלי של שנות ה-40.

מירה וייכסלבאום

מיפגש עם רגשות

קשה לאפיין את טיב הרגשות המפעמים בה, והדוחפים אותה ללא הרף ליצור פסלים ותבליטים. לא אין ספק שרגשות אלה חוזרים ונשנים, הם משתקפים בה עבודותיה.

תערוכת היחיד הראשונה של מירה וייכסלבאום מבוססת כולה על עבודות פיסול ותבליט, המתיארות גולגולות או חלקי פנים בתוספת גפיים — עליונות או תחתונות.

האם המוות שולט בנושאי יצירתה, או שזהו אירוע אחר כלשהו מן העבר, שצף ועולה בזיכרונה תיה ומשתלט על יצירותיה? וריאולי אלה הן השפעות שספגה מאמנים אחרים? אחד הפסלים היפים של מירלה, עשוי מתכת, מזכיר במידה מסוימת את מאדם פוגאני של קונסטנטין בראנקווי. בתערוכתה שבגלריה עמליה אובל לא פתחה צהור רחב לעור למה הפרטי, הותירה את המבקר רים בתערוכה עם הרבה סימנישאלה. אך הדבר לא הפריע לימבקרים לרכוש את עבודותיה. יתכן שנתנו בכך ביטוי להרגשתם שתערוכה נחשונת זו מבשרת יבול מבורך ורבי-ערך בעתיד, מעשה ידיה של אמנית ישראלית חדשה.

אהרון גלעדי
אשף צבעי המים

רים לא רציניים מדי, אוריריים וקלילים, רוברט בזה בצירי גוף נמל יפו, פשוט מקסים כל עין. לעומת הציורים הפיגורטיביים, הרי ציוריו של ג'ון בייל הם מופשטים, אלא שהפעם זה באקוורל. בייל אורג כעין שטיח צבעוני מהנחות מכחול מגוונות, והתוצאה הצורנית היא נאה, אופיינית לציבעים ולצייר המופשט כאחד. שימשון הולצמן הוא מהאקוורליסטים הידועים וציוריו מהנים

קיימים גם בקשת צבעים כהה כזו של גלעדי. את הצעירים מייצג הצעיר הרושלמי ערן וולקובסקי. הנופים הנשקפים מבעד לחלון ביתו מקי סימים בעדינות, ויש באיכות ציוריו משהו שמזכיר את גדולי ציירי צבע-המים הישראליים. למרבה הפלא, מיוצג חתן הגיגה וריצקי, בציר אחד בלבד, וגם הוא לא מהאופייניים לו. גלעדי שטרייכמן מיוצג בשני ציורי

ידע והחושניות באמנות, שקלטה בעת שהתלה באיטליה, מימשה עלידי שהחלה לצייר כעין גופים על כה, אך בצורה שטוחה. את הגופים הללו "הוציאה" מהבד המצוייר, ויצרה אותם בצורה נפי חית עלידי תפירת גזרי בד סא-טיף, זהו תהליך המבוסס על מה שקלטה באיטליה, שם נפוץ השימוש בבדי סאטיין בעיקר לצורך קישוט חלונות ראוה.

מירטה אדרי, בהיותה חברת משק, נמצאת בסביבה המכילה צמר כבשים וכותנה. את החומר רים הללו לקחה מירטה, לידת ארגוטינה וקולוריסטית מעלה, כדי ליצור גופים פיסוליים מהר מר רך. אולם מירטה לא נתנה לחומר לקבוע את הצורה הסופית של היצירה. לתוך מיסגרות שהיא קבעה, כמו תיל או פרספקט שקוף, הכניסה את החומר האמורפי, ונתנה לו את הצורה שהחליטה עליה.

אקוורל 1

אמנם לוקן ציירי ישראל לא מלאו עדיין תשעים, כפי שפורסם בכל אמצעייהתיקשורת, אך חבי רי אגודת-האמנים הודרוו בחצי שנה לפני האירוע, וערכו לו תערוכת-מהווה בצבעי-מים. לצורך העמדת תערוכה בצבעי-מים, שכה מאפיינים את דרכו של יוסף וריצקי, נאספו כמה מאמני האקוורל בארץ, רובם מהמוסוס והבוגרים ומיעוטם מהצעירים-המחוננים, וריצרו חגיגה לעין. הציורים מחממי הלב מכולם שייכים לצייר הוותיק אהרון גלעדי, שתערוכה מיציריו תיו נפתחה במוסיאון קיבוץ הזור רע. אם צבעי-מים מזכיר לכל גוונים בהירים, שקופים ומעודינים, הרי אצל גלעדי הצבעים כהים, אך לא אטומים; עזים, אך לא כבדים; וראו זה פלא — הן קלילות והשקיפות של צבע המים

(לבקרים) גם אמנים רציניים, שמיכחול וצבע אינם מילה גסה עבורם.

נשים אוהבות זאת רך

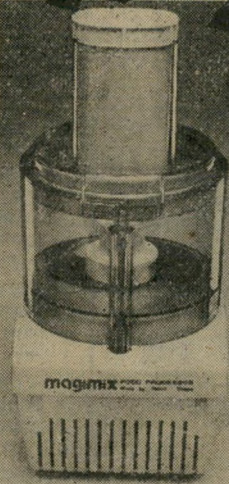
לא כל הנשים, אבל רבות מהן אוהבות ליצור בחומר רך. סידרת תערוכות מחומרים רכים (כאילו לרכות יש עדיפות על קשיות, או שהיא נשית מיסודה) נערכת בגלריה הקיבוץ בתל-אביב. התערוכה הראשונה בסידרה הציבה את עבודותיהן של מירטה אדרי, מי קיבוץ קבוצת שילר, ואביבה אורי-טס מראשון-לציון.

אוריטס
גופים רכים מסאטיין

עבודותיה של אביבה אורטס. הגופים התלולים, עשויים מבדי סאטיין בוהקים, מגלמים שלב חדש בעבודת האמנית הצעירה. את ה-

לא כל מה שמיסחובב לא עשה הוא מג'ימיקס.

ראית פעם תצוגה של פוד-פרוססורים לכאורה כולם דומים, כי כולם מסתובבים כשמפעילים אותם. אבל למעשה רק מג'ימיקס מבצע את הפעולות השונות ביעילות מירבית; ורק מג'ימיקס, עם המנוע החזק והמשוכלל שלו, מסוגל לעשות הרבה יותר מאחרים.

magimix

תוצרת robot, coupe צרפת יבוא: חיים אלקלעי בע"מ.

מג'ימיקס היה הראשון ונשאר הראשון